

El procés, eix del debat de Barcelona

Colau, Artadi, Maragall i Saliente tenen un record pel gran absent, Joaquim Forn

Els candidats, abans de l'inici del debat ■ o.d

El govern limita l'alça dels lloguers en llocs amb poc habitatge

Topall del 10% sobre l'índex de referència

829430-12043260

FINQUES Pous

Ei propietari!

No perdís el temps,

tenim el comprador ideal per al teu immoble.

Si vols vendre el teu immoble en les millors condicions.

TRUCA'NS ARA 93 790 39 45

Valoració GRATUITA

MATARÓ · C/ Pujol 20 · 08301 · finquespous@finquespous.cat

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMECRES • 22 de maig del 2019. Any XLIV. Núm. 15005 - AVUI / Any XLI. Núm. 13875 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-14 ELECCIONS

“Hem de parlar”

INICI • La presència dels presos polítics marca la constitució de les cambres espanyoles en una jornada de gestos i tensions

PAS • Batet i Cruz assumeixen les presidències del Congrés i el Senat, mentre Junqueras i Pedro Sánchez s'insten al diàleg

EXPECTATIVA • Junqueras, Rull, Turull, Sànchez i Romeva prenen possessió del càrrec, i la mesa decidirà sobre la suspensió

Àgora sense barrots

A dalt, Junqueras i Pedro Sánchez se saluden. A baix, Rull prometent el càrrec sota la mirada de Turull i Jordi Sànchez ■ EFE

87184-1177671

inlingua TOT UN MÓN D'IDIOMES PER AQUEST ESTIU!

CURSOS INTENSIVS PREPARACIÓ EXÀMENS CAMBRIDGE
PET - FIRST - ADVANCED - PROFICIENCY

INTENSIVS D'ANGLÈS PER A ALUMNES DE ESO, BATXILLERAT I FP	INTENSIVS D'ANGLÈS PER A ADULTS TOTS ELS NIVELLS	CURSOS INTENSIVS D'ALTRES IDIOMES FRANCÈS, ITALIÀ, RUS, ALEMANY, JAPONÈS, ESPANYOL...
---	--	---

inlingua La Riera 93 755 09 81 | inlingua Via Europa 93 757 85 71 | www.inlinguacatalunya.com

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Pere Bosch i Cuenca

La dignitat i la vergonya

La jornada d'ahir al Congrés de Diputats ens va deixar algunes imatges per a la història, algunes d'elles ben il·lustratives del nou escenari polític, marcat per la dignitat i la vergonya. La dignitat va estar representada pels polítics que van liderar el país en el referèndum de l'1 d'octubre i que es troben en una situació de presó provisional totalment injustificada des de fa 456 i 582 dies. Ahir, però, van entrar al Congrés de Diputats amb l'aval de més de dos milions d'electors i van poder mirar directament als ulls aquells que els han dut a la presó. En poques hores van passar de la sala del Suprem a l'hemicicle del Congrés de Diputats i el món sencer va poder contemplar la vergonya d'un Estat que, en ple segle XXI, és incapaç de complir els mínims democràtics exigibles amb uns parlamentaris que, agradi o no, han estat escollits pels ciutadans catalans.

La vergonya va estar representada per la dreta. Les escenes de diputats

Ahir, el món sencer va poder contemplar la vergonya d'un Estat que és incapaç de complir els mínims democràtics exigibles

del PP, Ciutadans o Vox cridant o colpejant iradament els seus pupitres per evitar que se sentís com prometien els diputats independentistes la Constitució sota la fórmula de "per la llibertat dels presos polítics i el retorn dels exiliats, per la República i per l'1 d'octubre" són el reflex de la intolerància, d'aquells que no en tenen prou amb la presó, sinó que també volen imposar el silenci. Pràcticament cap de les intervencions es va poder sentir sense interferències a causa de l'esbrucada i la mala educació dels diputats conservadors i de la ultradreta. En la seva intervenció, el portaveu del Partit Popular, Pablo Casado, va qualificar de "vergonya internacional per a Espanya" la presa de possessió dels presos. La vergonya, més aviat, és l'existència de presos polítics en un Estat que es diu democràtic però que vulnera sistemàticament els drets més elementals dels seus ciutadans. El Congrés es va convertir, per unes quantes hores, en un escenari de la vergonya i la intolerància de la dreta i la dignitat i la fermetat dels presos polítics.

La vinyeta

Fer

Ombres de Primavera

Imma Merino

El control de la crítica

El festival de Canes mai no ha sigut igualitari amb la premsa establiment una prioritat, en relació amb la importància concedida dels mitjans, a través dels colors (blanca, rosa pastilla, rosa, blava i groga) de les acreditacions. Tanmateix, en aquesta edició del festival s'ha acabat de trencar una dinàmica horària, pel que fa a les projeccions de la secció oficial, que ha radicalitzat la jerarquització, amb una incidència especial en la premsa diària, i ha provocat un caos amb el "decalatge" que es produeix entre l'aparició dels continguts informatius i de crítica a les publicacions considerades de primera (a l'Estat espanyol, per posar un referent, són els mitjans d'àmbit estatal) i la resta. És a dir, uns periodistes i crítics veuen al matí films que els altres hem de veure a la nit, de manera que poden avançar la crònica un dia abans que la majoria.

Pot semblar que justifico el "retard" amb el qual aquesta cronista, com tants d'altres, parla d'algunes pel·lícules. Reconeix que en part és així, però també ho explico pel que té de símptoma sobre la voluntat d'exercir un cert

“Els mitjans de 'primera' han aconseguit veure els films abans en 'projeccions fantasmies'”

control sobre la crítica. Això perquè es diu, i no es desmenteix, que l'origen d'aquesta situació és en la reacció fa tres anys davant de *The Last Face*, un film dirigit per Sean Penn en què s'afirma que "la brutalitat de les guerres a Libèria i Serra Leone només és compa-

rable per l'Occident amb aquella d'un amor impossible". Aquest amor impossible és el que viuen dos cooperants (Javier Bardem i Charlize Theron) d'organitzacions humanitàries. He citat la frase perquè va provocar una riallada entre els primers espectadors. Una manera de manifestar la perplexitat davant d'un film falsament transcendent que, amb un contingut a l'altura de la frase, va ser qualificat d'indecent i obscè. Així és que la sessió de gala va convertir-se en un funeral i Sean Penn va fer arribar tant el seu malestar que Thierry Frémaux, delegat general del festival, devia començar a plantejar-se un canvi horari enlloc de qüestionar-se la programació del film. El cas és que, en l'edició de l'any passat, va començar a gestar-se la nova dinàmica per evitar que la premsa pogués veure les pel·lícules abans de la sessió de gala: una manera de retardar el seu judici. Els canvis s'han agreujat. Els mitjans de primera han aconseguit veure els films abans en *projeccions fantasmies*, però que no es creguin que no intentaran matar també el poc poder que tenen els seus crítics.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/bfzbh9>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

L'esbroncada

Devia ser, ahir, la primera ocasió en què em va interessar seguir una cosa habitualment tan avorrida com la sessió de constitució del Congrés de Diputats i la del Senat. Veure una sessió a la qual assistien presos polítics que estan essent jutjats per rebel·lió, sedició i no sé quantes coses més, em va interessar a mi, a vostè, i a un munt de mitjans de comunicació internacionals que se'n van fer ressò al llarg del dia. Més enllà de qui saludava a qui, i de com jurava cadascú la sacrosanta Constitució, jo em vaig fixar en dues coses. La primera, el decòrum amb què es van comportar els presos polítics. Sense retrets, amb el cap ben alt, parlant de diàleg, amb somriures a la cara i saludant tothom qui se'ls dirigia. Amb dignitat, vaja. I la segona, és clar, el poc respecte, la poca empatia, amb què van ser tractats per segons qui. S'hi van fixar, vostès, en l'esbroncada que van rebre alguns dels

“Què els passa? Quanta ràbia, no, des de segons quina bancada?”

diputats independentistes quan acataven la Constitució fent servir allò que en diríem una fórmula pròpia? Oriol Junqueras, Jordi Sánchez, Rull, Turull, Noguera i Bassa van ser esbroncats. I a Romeva, el popular –de PP– Rafael Hernando el va interrompre

mentre acatava la Constitució en el ple del Senat. Quina manca de respecte, i quina poca humanitat, la que ahir vàrem veure de segons quines files. Picant de peus, cridant i fins i tot amb algun xiulet. Què els passa? Quina ràbia, no, la que destil·len des de segons quina bancada? Ni la decisió del Suprem de deixar-los sortir de presó unes hores –unes hores!–, no respecten? Espero, francament, que la imatge d'ahir hagi donat la volta al món. Que hagin vist com són d'educats uns, i com són de mal educats uns altres. I felicitats –seria injust no dir-ho– a Meritxell Batet. S'agraeix una mica de seny i de reflexió per part de l'àrbitre davant tant de *hooligan*. D'ahir, doncs, em quedo amb això. Em podria haver quedat amb l'“hem de parlar” de Junqueras a Sánchez. Però temo que la resposta ja la hi donarà la mateixa mesa del Congrés els propers dies.

De reüll

Emma Ansola

Rivera no sap de drets

Neix la legislatura número 13 i ho fa tenyida de groc. No hi crec gaire, en presagis, però si ens cenyim als ingredients que té el context polític, van mal dades. Ahir les sessions constitutives al Congrés i al Senat van estar protagonitzades per la presència dels cinc presos polítics acatant una Constitució que els tenalla i uns diputats de l'extrema dreta i dreta que ho intentaven impedir mostrant un nul respecte pels més bàsics drets fonamentals: els de la llibertat d'expressió i d'ideologia. Ja fa trenta anys que el Tribunal Constitucional va

Rivera i Abascal no obeeixen la Constitució que diuen que defensen tant

permetre l'acatament de la Carta Magna fent servir la fórmula de “l'imperatiu legal”. I ho feia considerant que en un Estat democràtic que relativitza les creences i protegeix la llibertat ideològica, que entronitza com un dels valors superiors el pluralisme polític, que imposa el respecte vers

els representants escollits per sufragi universal perquè són poders emanats de la voluntat popular, en aquest Estat, repetim, els magistrats van considerar del tot incongruent l'obligació d'acatar la Constitució imposant i prioritant un formalisme rígid per damunt de qualsevol altra condició. És a dir, Rivera, Abascal i Casado violenten la mateixa Constitució que reclamen que s'acati, obliden el més gran valor fonamental i fan prevaldre una interpretació excel·lent davant d'una d'integradora. Per això els presidents Meritxell Batet i Manuel Cruz els van fer callar, per inconstitucionals.

Les cares de la notícia

PRESIDENTA DEL CONGRÉS

Meritxell Batet

Presidents catalans

La diputada socialista catalana ha fet un pas més en la seva carrera política. Després d'alguns mesos com a ministra del govern Sánchez, ahir va ser elegida en segona votació presidenta del Congrés, alhora que el també socialista Manuel Cruz també era elegit president del Senat.

DIRECTOR DEL FESTIVAL DE PERALADA

Oriol Aguilà

Una traviata del segle XXI

El Festival Castell Peralada posarà en escena en l'edició d'aquest estiu *La Traviata*, però amb una lectura contemporània del clàssic de Verdi, una versió adaptada a la perspectiva del segle XXI. Amb protagonisme de la soprano russa Ekaterina Bakanova i sota la direcció de Paco Azorín.

DIRECTORA I EDITORA DE LA REVISTA 'COCOTER'

Maria Bertran

Coneixement per a nens

El quiosc té una nova revista infantil, *Cocoter*, dirigida als nens que ho volen saber tot. Un producte de qualitat, amb continguts monogràfics dedicats als coneixements científics i socials, totalment il·lustrada, amb contes, poemes, reportatges, pasatges i recomanacions de llibres.

EDITORIAL

Dignitat vs. vergonya

La constitució del Congrés i el Senat va donar ahir el tret de sortida de la nova legislatura política a l'Estat espanyol. Els resultats del 28-A i la nova composició de les cambres donen peu a imaginar una legislatura diferent a l'anterior, governada pel PP de Rajoy, però la realitat és que ni la victòria socialista, ni la derrota del tripartit de dreta, ni el creixement del grup de diputats independentistes a Madrid no han permès, de moment, entreveure cap indicatiu que assenyali un enfocament diferent del conflicte polític que enfronta Catalunya amb l'Estat espanyol. Ans al contrari.

La realitat és que el president Sánchez parla de diàleg, de trobar solucions polítiques, col·loca dos catalans a la presidència de les dues cambres legislatives i predica unes formes menys hostils, però al mateix temps obvia que el pacte constitucional del 78 està trencat i continua veient únicament a Catalunya “un problema de convivència”, alhora que la vicepresidenta Calvo considera “obvi” que els diputats i senadors catalans presos han de ser suspesos immediatament, és a dir, que els seus drets i els dels ciutadans que els van elegir han de ser menystinguts malgrat que no hi ha cap sentència condemnatòria.

El Suprem va donar una oportunitat a la política per reprendre la iniciativa, però sembla probable que la política tornarà la pilota a la justícia, perquè la sola presència dels presos polítics catalans a les Corts fa sortir els colors a l'estat de dret i la democràcia espanyoles. Ahir, la seva dignitat i coherència en la sessió constitutiva de les cambres va contrastar amb les actituds grotesques i la falta de respecte per la democràcia i per la institució dels diputats de Ciutadans, Vox i PP. Una estrena deplorable d'una legislatura –convé no oblidar-ho– marcada per l'entrada de la ultradreta a les institucions.

Tal dia
com
avui fa...

1 any Es manté ferm
El president Quim Torra ratifica els consellers després de visitar els presos polítics i en manté la presa de possessió prevista per demà.

10 anys Repte europeu
Els partits intenten combatre una abstenció que es preveu més alta. La llista abertzale Iniciativa Internacionalista podrà presentar-se.

20 anys Baixos salaris
Els salaris a Espanya són un 33% inferiors a la mitjana de la Unió Europea. El 38% de les llars espanyoles viuen només de prestacions socials.

Full de ruta

Carina Filella

Tres dies a la presó

En els primers dies que va passar a la presó de Soto del Real, i d'això ja en fa més de 580, el president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, devia estar capficat per haver de viure injustament en un ambient hostil com aquell. Però una de les coses que més l'obsessionaven era la imatge esbiaixada que donaven d'ell les televisions espanyoles –que eren les úniques que hi podia veure. Per la pantalla hi veia un Jordi Cuixart que ni li agradava al Jordi Cuixart real. D'aquí va sorgir la idea de fer un llibre on es pogués mostrar sense filtres ni manipulacions ni mala fe. Així ho va explicar fa uns dies a Tarragona Marcel Mauri, vicepresident d'Òmnium, en la presentació del llibre que en va resultar d'aquella idea: *Tres dies a la presó. Un diàleg sense murs*, publicat per Rosa dels Vents, que recull les converses que va mantenir la periodista Gemma Nierga amb Cuixart durant tres trobades a la presó de Lledoners (on havia

Nierga explica que malgrat tot aquest ambient advers, la calidesa que li transmetia Cuixart li feia oblidar el lloc on es trobaven

estat traslladat), mantingudes entre finals de novembre i finals de desembre del 2018. Entrevistes taponades pel vidre del locutori que s'interposava entre tots dos. Només a la darrera sessió, quan s'havien d'intercanviar uns papers, un funcionari que devia estar de bon humor els va obrir una petita finestreta i entrevistat i entrevistadora es van poder tocar els dits. Res, només fregar-los. Nierga explica que malgrat tot aquest ambient advers, la calidesa que li transmetia Cuixart li feia oblidar el lloc on es trobaven. En el llibre, Cuixart hi explica els seus orígens familiars, la trajectòria professional (als 28 anys va crear la seva empresa) i la seva tasca com a directiu d'Òmnium i reflexiona sobre els fets del setembre i l'octubre del 2017. A Tarragona, en la presentació del llibre, un dels assistents, el regidor d'ERC Xavi Puig, que primer va valorar l'actitud dels presos davant del tribunal, li va preguntar a Mauri què creu Jordi Cuixart que hem de fer, ara, com a país? Mauri li va respondre que hi ha una cosa que manté ferma: que quan els drets són vulnerats, toca defensar-los i exercir-los.

Tribuna

Montse Barderi. Escriptora, filòsofa i periodista

El final de 'Joc de trons'

Parla una fidel seguidora de *Joc de trons* durant vuit temporades, i al final puc afirmar que no em representa. Al meu món hi ha dones que no estan interessades a fer sexe amb altres homes, i no passa res: no han de córrer a desflorar-se abans que s'acabi la sèrie. Brienne de Tarth o Arya Stark m'ha semblat que han de fer un *polvo* a corre-cuita per dir a tothom que no són lesbianes.

UNA BONA HISTÒRIA t'ha de deixar subjugada i adormida. Si et despertes, ja ha perdut. I et despertes quan veus massa els fills, quan es nota d'una hora lluny que la mare de dragons s'ha de fer dolentíssima una hora abans que s'acabi tot per poder-la matar. Els personatges han de tenir vida pròpia, un caràcter format, i no m'empasso que una de les personalitats més treballades de la sèrie, Daenerys Targaryen, actui com qui no és. Que la bogeria i l'afany de poder existeixen, ho sabem des de sempre, però la coherència, la cohesió i la versemblança sempre estan del cantó de les millors històries.

APARTIR DE LA MORT de Daenerys, el món per a mi s'ha desencantat. Tot m'ha semblat més brut, més trist, més absurd. Ja no hi era ella, la llum de foc de totes les albaides, l'única capaç del prodigi de les criatures mítiques. Entenc què ens han volgut dir: que la utopia és la terra del totalitarisme (l'estètica nazi de la victòria de Daenerys anuncia un món de dictadura i terror). Que és millor un món en què ningú estigui del tot content, perquè així és com funcionen els acords i totes les democràcies. I tot seguit he vist l'escena més lamentable: una taula presidida per un rei i un munt de consellers amb una sola dona, i arribo a la conclusió que aquest és el seu totalitarisme disfressat de democràcia. Quin és el primer punt de l'ordre del dia? La necessitat o no de reconstruir els prostíbuls. El rei esgarrat, gran visionari, també és cec per dir als consellers que la prostitució és una de les maneres més terribles d'esclavitud humana?

TOT I QUE ESTAN EN VIES D'EXTINCIÓ, alguns homes encara escriuen la història dels homes. Però potser és l'última vega-

da que ho podran fer com un producte de masses, trigarà molt a repetir-se un fenomen com aquest amb tantes plataformes televisives i fragmentació de l'entreteniment. I quan torni, estic segura que el guió també l'hauran escrit les dones.

US EXPLICO EL MEU FINAL, el veritable: l'Arya aprèn a pujar al lloc d'un drac. És impossible que l'Arya no vulgui muntar dracs, és una nena que no ha acceptat mai el seu rol de gènere! I com que sap que els dracs són meravellosos, amb la Daenerys han buscat la manera de fer-los criar. Però són molt destructius, així que han engegat un procés d'habitació per fer els dracs ovolacteovegetarians. No cal que es tirin simbòlicament cap home perquè fa estona que tothom sap que l'Arya i la Daenerys són parella. Així que he fet un món sectari? Minoritari? Una història que no representa el món? És la meva història i em sembla molt més interessant que la que hem sentit tota la vida: tot d'homes en una taula decidint o no reconstruir els prostíbuls (ignorant, com sempre, el dolor de totes les dones).

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

'Éxodo', caravana migrant als EUA

■ La caravana d'immigrants hondureny amb destí als Estats Units va tenir una gran cobertura en els mitjans informatius. Dos estudiants catalans han seguit una família hondurenya de la caravana fins a la seva arribada als Estats Units. Núria Clavero, de Blanes, i Aitor Palacios, de Manresa, estan fent un llargmetratge documental sobre Mike, Yuri i el seu nen de dos anys, ella embarassada de 8 mesos. La família ja ha arribat als Estats Units, es troben a Nova York esperant si les autoritats els concedeixen asil. La Núria i l'Aitor van marxar a Mèxic en un intercanvi entre l'Escola Universitària ERAM de Girona i la Universitat de Puebla, per seguir els seus estudis.

El llargmetratge porta el títol *Éxodo* i encara els falta filmar la part americana. En aquest moment estan fent una campanya de finançament per acabar-lo. Tota la informació es pot seguir per Facebook. Espero que puguin acabar el gran treball que estan fent.

JOSEP DELLUNDÉ PUJOL
Malgrat de Mar (Maresme)

A Rosa María Seoane

■ Ensenyament xifra en 268.000 euros les des-trosses que va provocar la policia als centres de votació l'1-0. L'hi torno a repetir perquè sembla que no li ha quedat clar: danys provocats per la policia! Com pot insinuar i proposar cobrar als votants aquests danys? Això és cinisme! És un maltractament addicional a tots els votants

pacífics de l'1-0. L'hi torno a repetir per si de cas: votants pacífics! Senyora advocada de l'Estat, si no vol fer més el ridícul (com l'agent que va trencar la porta de l'institut Quercus a cops de mall quan la porta ja era oberta) li recomano que repassi els vídeos de la repressió policial de l'1-0 publicats a les xarxes socials. Espero que quan arribi la famosa "fase de prueba documental" s'adoni de com caurà la seva reputació professional.

NÚRIA FABRA BOADA
Santa Maria de Palautordera (Vallès Oriental)

En venda un edifici HPO

■ El fons d'inversió Blakstone, que a Espanya controla la Somici Fidere, ha posat en venda a Barcelona l'edifici d'habitatges de

lloguer de protecció oficial (HPO) que està ubicat al número 75 de l'avinguda Diagonal.

Doncs bé, en aquest moment electoral, en què tots els partits s'esquincen les vestidures amb el tema de l'habitatge, aquí tenen, avui i ara, una bona oportunitat per anar complint els seus programes!

Tots sabem que hi ha molt poc sòl disponible a Barcelona per construir habitatges de protecció oficial; per aquest motiu, la Generalitat i l'Ajuntament tenen una oportunitat única: la possibilitat de comprar aquest edifici, propietat d'un fons multinacional d'inversió, i així que 181 famílies de Barcelona puguin tenir una certa tranquil·litat respecte al dret a disposar d'un habitatge digne.

IGNACIO TERÁN
Barcelona

La frase del dia

“És una vergonya que el partit de les pistoles s’instal·li avui còmodament al Congrés”

Jaume Asens, DIPUTAT D'EN COMÚ PODEM AL CONGRÉS

Tribuna

Melcior Comes. Escriptor

Sanadors

Miquel Iceta volia ser senador. Cada grup parlamentari pot proposar els seus senadors autonòmics, proporcionalment. I és el ple del Parlament qui els ratifica. És un assumpte discutit dins el món jurídic fins a quin punt és obligat que el Parlament aprovi certs noms automàticament o sense debat, com si fos un acte degut, com si la càmera sobirana, que ens representa a tots, de cop només certifiqués el candidat proposat per cada grup. No deixa de ser estrany, com si allò que anomenem partitocràcia fos la dictadura dels partits. Sabem, així, que mai s’ha trencat aquesta dinàmica en la història del parlament català —així és i s’ha admetre—, però si és possible aturar aquesta designació és possible que sigui plenament legal, perquè tampoc se li estan vulnerant els drets a ningú. No existeix un dret constitucional a ser senador al marge del que voti el Parlament. ¿Què dirà el Tribunal Constitucional, doncs?

TOTS NOSALTRES TENIM, com a ciutadans, un dret constitucional a la participació política (art. 23), i això no va impedir que se’ns vingués a atonyinar l’1-O amb l’excusa que la convocatòria del referèndum havia estat suspesa pels tribunals, com si el ciutadà tingués l’obligació de saber dret o se li hagués comunicat això al seu domicili. Aquests dies, l’assumpte de la il·legalitat del referèndum surt al judici als polítics catalans, quan s’interroga votants, ara testimonis, que van acudir a les urnes i van rebre cops. La fiscalia els demana si no sabien que era il·legal, el plebiscit, com si una cosa il·legal, però, hagués de ser, automàticament, delictiva. La confusió, en boca de juristes acreditats, és molt preocupant.

PERQUÈ EL CAMÍ que va de casa a l’urna ha de ser el camí sagrat de qualsevol democràta, un camí de rajoles d’or que

l’Estat espanyol va tacar de sang. Votar mai pot ser il·legal; pot no tenir conseqüències, o pot no obeir a cap llei o fonamentar-se en lleis indignes, com les que feren possible la Constitució del 78 i el referèndum que la va fer ratificar, que s’assentava damunt una legalitat franquista que no havia reformat, ni derogat com calia, la constitució espanyola del 1931. Però il·legal no vol dir delictiu, perquè només són delictes aquelles accions explícitament tipificades com a tals a les lleis penals. I recordem que es va treure del codi el tipus penal que castigava els referèndums il·legals.

SIREALMENTES TENIA tanta confiança en l’estat de dret, ¿per què no es va deixar votar la ciutadania en pau, doncs? ¿Per què no fer com després del 9-N, les conseqüències del qual sí que van ser nul·les perquè s’havia tallat judicialment la possibilitat que aquella convocatòria tingués derivades jurídiques vàlides? Políticament, però, va servir per donar corda a unes eleccions plebiscitàries, com recordem, de les quals va sortir el

“No existeix un dret constitucional a ser senador al marge del que voti el Parlament. ¿Què dirà el Tribunal Constitucional, doncs?”

parlament més independentista de la història de Catalunya, el que va fer possible l’1-O. Però potser es va empaitar la ciutadania a cops de porra perquè les coses sí que s’estaven fent bé. Espanya no confiava en l’estat de dret perquè l’autodeterminació pacífica podia ser una via per aconseguir la república. Se’ns havia d’esbatussar perquè el referèndum no tingués els mínims de normalitat que es requereixen per fer-lo homologable. I és ben cert que això es va aconseguir; tantes hores de votació parada i tants ferits van fer que els observadors internacionals no el donessin per vàlid.

LA RESTA JA HO SABEM: van venir els dies del 155, la presó i l’exili i aquelles eleccions a la força que van tornar a fer guanyador l’independentisme, encara que lligant-lo de peus i mans, fent-lo tornar a cops de garrot als solcs de l’autonòmisme gris. Els que van afavorir la repressió, el 155, els que es neguen a visitar els presos polítics o els neguen aquesta condició o fins i tot no mostren respecte a les seves famílies, ara volen que la cortesia parlamentària vagi pels camins d’habitud, com si res no hagués passat. Pel futur, potser cal que tothom sigui més assenyat, més prudent i respectuós, sobretot si després pretén que se’l respecti.

EL 155 HA ESDEVINGUT un mètode, un reclam, un estil implícit de governar Catalunya des de fora. El 155 va ser un punt clau dels programes electorals de certs partits; és la versió institucional de la porra contra el cap del votant, el garrot que et recorda que no has d’estirar més el braç que la màniga, sobretot si el braç vol votar sobre la sobirania. Sembla que tothom vol fer com si res d’allò no tingués ara importància: els responsables de la repressió ens demanen homenatges. Cal sanar les ferides abans de voler ser senador.

De set en set

Manuel Castaño

Grans embolics

Parodiant la tan citada frase del príncep de Lampedusa —“si volem que tot continuï com està, cal que tot canviï”—, podríem dir que si volem que els problemes polítics persisteixin fins a podrir-se, cal posar-ho tot a votació. La gran paradoxa de les societats contemporànies occidentals —les altres més aviat se n’estan, de votar— és que com més votem menys valem. Si en alguna cosa coincideixen els nostres representants, siguin del partit que siguin —a part incrementar l’exacció fiscal—, és a desviar els problemes per elevació. Qualsevol regidor de barri s’omplirà la boca parlant del seu combat contra el canvi climàtic, mentre els contenidors d’escombraries continuen desbordats dia sí dia també. Els elegim per resoldre problemes concrets, però se n’escapen fent-nos parar atenció en qüestions que no sols superen la nostra comprensió sinó també el mandat per què han estat elegits. És com tot això del procés. Anem a fer un nou Estatut, per blindar quatre competències que facin goig. No ens deixen? Doncs demanarem un bell concert econòmic? No en volen saber res? Doncs direm que volem la independència. Sempre elevat el problema de difícil resolució a un nivell més alt perquè es torni irresoluble. Després se’n van amb el cap ben alt —tot intentant suscitar en el pobre elector sentiments de culpa per no haver-los secundat amb prou entusiasme— i no ens deixen altre llegat que l’obligació de subvenir a les despeses. En això s’ha acabat convertint la democràcia: en un procediment d’assolir majories suficients per donar suport als qui ens compliquen la vida.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

**La mesa del
Congrés dels
Diputats es
reunirà avui**

Batet podria ordenar ja la suspensió dels drets dels presos o esperar al 26-M

**El govern
limita el preu
del lloguer
dels pisos**

L'índex evitarà increments per sobre del 10% a les ciutats o zones amb més demanda

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Saludats i a par

VEU Sánchez saluda els presos i diuen amb Junqueras i Sànchez que parlaran, el primer dia que es desborda la cotilla de Soto del Real **GIR** Batet permet acatar citant la república, l'1-O i la llibertat tot i el soroll de Vox i Cs però se la juga amb la suspensió

David Portabella
MADRID

Les vides que es desperten en una cel·la de Soto del Real i la que viatja en un vehicle oficial des de La Moncloa a tot arreu es van creuar ahir a l'hemicicle per al ple de constitució de les Corts i, per un dia, el Congrés va desbordar les limitacions amb què la presó engarjola el diàleg. "Hem de parlar", va ser el que Pedro Sánchez va compartir amb Oriol Junqueras i que va posar en pràctica amb el

líder d'ERC però també amb Jordi Sànchez, Jordi Turull i Josep Rull (JxCat) durant el primer ple –i qui sap si n'hi haurà més– en què coincidien. Després de ser escollida presidenta del Congrés, la socialista catalana Meritxell Batet permetia acataments constitucionals invocant des de la condició de pres polític fins a la república, l'1-O i la llibertat de presos i exiliats, però el primer examen serà si suspèn o no els diputats presos.

Amb els seus companys

d'ERC i de JxCat havent matinat per conquistar cinc escons cèntrics que els donessin la visibilitat política que ara els nega la presó preventiva, Junqueras, Sànchez, Turull i Rull van entrar a l'hemicicle quan passaven dos minuts de les deu i ja era gairebé ple. La reacció dels de Laura Borràs, Míriam Nogueras i Jaume Alonso-Cuevillas (JxCat) i dels de Gabriel Rufián i Carolina Teuchea (ERC) va ser ovacionar-los dempeus i amb l'emoció visible als ulls. No

més un crit de *¡Fuera!* des dels bancs de Vox –que va usurpar per un dia l'espai

La ultradreta de Vox debuta picant de mans a la taula per silenciar les veus

natural del PSOE– va ser la nota discordant en un Congrés amb un 63% de diputats nous.

Que la ultradreta no ha vingut a escoltar quan el

que sent no li agrada es va evidenciar en la tanda de jurament o acatament de la Constitució. "Des del compromís republicà, com a pres polític i per imperatiu legal, sí, prometo", solemnitzava Junqueras per assumir la condició de diputat de ple dret. "Ho prometo per imperatiu legal amb lleialtat al mandat democràtic de l'1 d'octubre i al poble de Catalunya", va ser la fórmula que van triar Sànchez, Turull i Rull. Les seves veus van voler ser silenciades –en al-

gun cas eren inaudibles a la tribuna de premsa– per un furios repicar de mans contra la taula amb cadència militar dels 24 diputats de Vox –amb Santiago Abascal al capdavant– i per algun més de Ciutadans, com ara Juan Carlos Girauta. Des dels escons del PP, tant Casado com els seus no es van entregar a la sorollosa desaprovació general tot i que l'enuigera idèntic en el fons. "Una vergonya internacional", denunciava Casado. "Hem hagut de veure com un

L'APUNT

Cortesia parlamentària

Carles Sabaté

Miquel Iceta havia reclamat cortesia parlamentària per ser nomenat senador pel Parlament. Comprovant, ahir, la mala educació de bona part dels diputats que xiulaven o impedièren sentir la prometença dels diputats independentistes, més li hauria valgut apel·lar a santa Rita, patrona dels impossibles, que se celebra avui. Perquè de cortesia parlamentària, no se'n va veu-

re gaire ahir, ni al Congrés, on tothom esquivava els presos catalans per evitar que els perjudicés un gest de cortesia com donar-los la mà; ni al Senat, on Rafael Hernando no va voler ni esperar les paraules de Raül Romeva prometent el càrrec i va cridar el següent senador. Manuel Cruz el va interrompre, però no va evitar que se sentís "que se joda", per part de la mesa.

ELECCIONS

A l'esquerra, Josep Rull, Jordi Turull i Jordi Sànchez, saludant els familiars. A la dreta, Pedro Sánchez i Oriol Junqueras es creuen i Abascal li gira la cara ■ ACN

lar

pres preventiu per haver fet un cop d'estat s'acostava al president en funcions d'Espanya i li deia "hem de parlar", va reblar el líder del PP, que va retreure a Batet ajudar com a "còmplice" del "blanqueig de delictes greus contra la Constitució".

Romeva i el "que es foti"
Al Senat, el republicà Raül Romeva patia l'hostilitat de l'ara senador popular Rafael Hernando en el seu acte d'acatament davant el president de la cambra alta, Manuel Cruz. "Fins a la proclamació de la república catalana i sempre compromès amb la llibertat, la igualtat i la fraterni-

tat i, per imperatiu legal, prometo", va dir Romeva. "Que se joda..." va dir Hernando a micròfon obert amb to de menyspreu.

Igual que Cruz al Senat, Batet va descobrir des del primer minut de la seva presidència del Congrés en la tretzena legislatura que la crispació cotitzarà a l'alça amb l'arribada de la ultradreta de Vox en plena pugna per l'espai de dretes amb el PP i Cs. "Per Espanya, sí, juro", va ser la fórmula dels de Vox.

Amb 175 vots a la segona
Batet, que va seure ja lluny dels escons de primera fila on seu Sánchez i el seu govern perquè ha deixat de ser ministra de Política Territorial, va haver d'esperar que el president de la mesa d'edat, Agustín Zamarrón, fes una segona votació per ser escollida presidenta perquè es va quedar a un de la majoria absoluta de 176 exigida en primera votació. Ho va ser per majoria simple gràcies als 175 vots d'una majoria

sense independentistes i gràcies al PSOE (123), Unides Podem (42), el PNB (6), Coalició Canària (2), Compromís (1) i el Partit Regionalista de Cantàbria (1). La mesa va quedar conformada per la majoria del PSOE (3) i Unides Podem (2) davant el bloc dretà del PP (2) i Cs (2). La presidenta sortint

Rivera s'irrita per acataments d'ERC i JxCat i topa amb la flegma de Batet

Ana Pastor passa ara a ser la vicepresidenta tercera i Alfonso Gómez de Celis (PSOE) és vicepresident segon i Ignacio Prendes (Cs) el tercer. Els de Pablo Iglesias aporten la vicepresidenta primera, Gloria Elizo, i el secretari primer, Gerardo Pisarello. ERC va fer un vot nul votant amb un paper amb un llaç groc i la paraula *llibertat*.

Ja com a presidenta del

Congrés, Batet va fer un discurs de bons propòsits sobre el seu mandat al Congrés, "el lloc de la paraula", en què ella vetllarà "perquè es respecti l'altre" i perquè hi hagi espai per a la "fina intel·ligència". "Som l'expressió plural i diversa d'una societat plural i diversa. La democràcia és la construcció de consensos", va proclamar la flamant presidenta del Congrés. "Cadascun de nosaltres som del poble, però ningú som el poble", va alertar Batet en una cambra on torna a tenir-hi presència la ultradreta d'arrel franquista absent des que Blas Piñar va tenir escó del 1979 al 1982.

Jurisprudència del TC
Que Batet sabia el terreny que trepitjaria des de la presidència del Congrés es va veure en ser qüestionada des de l'escó i a crits per Albert Rivera, que agafava el micròfon de l'escó amb un cop de geni per aturar les fórmules d'acatament dels diputats d'ERC i

JxCat, tant dels presos com de la resta. "Aquí no hi ha presos polítics. Aquí hi ha justícia. Li demano que actuï contra persones que han humiliat Espanya", va exigir a la presidenta del Congrés el líder de Cs, que va defugir el contacte amb els sobiranes i els va mirar amb menyspreu mentre Inés Arrimadas i Rull es feien dos petons.

Batet va rebatre Rivera. "Totes les fórmules han estat respectuoses amb la jurisprudència del Tribunal Constitucional i en concret amb la sentència 119/90 i no s'ha minvat l'essència de l'acatament, que és el compromís de respecte a la Constitució i aquesta presidència serà exercida perquè en tot moment hi hagi respecte a la Constitució, a la llei i a l'altre", va dir Batet amb la flegma del càrrec. Quan Espinosa de los Monteros (Vox) exigia també un torn de paraula, Batet va donar per finalitzada la tanda de protestes. ■

Les frases

“Som l'expressió plural i diversa d'una societat plural i diversa. Democràcia és construir consens”

Meritxell Batet
PRESIDENTA DEL CONGRÉS

“Des del compromís republicà, com a pres polític i per imperatiu legal, sí, prometo”

Oriol Junqueras
PRESIDENT D'ERC

“Ho prometo per imperatiu legal amb lleialtat al mandat democràtic de l'1-O i al poble de Catalunya”

Jordi Sànchez
PORTAVEU DE JXCAT AL CONGRÉS

“Aquí no hi ha presos polítics. Aquí hi ha justícia. Li demano que actuï contra qui ha humiliat Espanya”

Albert Rivera
PRESIDENT DE CIUTADANS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Àgora sense barrots

CITA • “No et dono la mà per no posar-te en un compromís”, etziba Junqueras a Sánchez abans que el president faci l'encaixada
DEBAT • El líder d'ERC té amb Borrell la conversa més llarga de tots els ministres **ESPAI** • Batet ofereix als familiars una estona amb els presos **LLOC** • Vox matina per ocupar els escons del PSOE amb José Zaragoza al mig i el del PSC acaba guiant Abascal

David Portabella
MADRID

A les vuit del matí, Míriam Nogueras (JxCat) atenia el relat de la comissària del Congrés, Concepción Ramos, sobre l'itinerari que més tard seguirien Oriol Junqueras, Jordi Sánchez, Jordi Turull i Josep Rull. Les vuit, però, ahir ja era tard a la Carrera de San Jerónimo. Tot i que el ple de constitució del Congrés estava fixat a les deu del matí, quan els uixers van obrir l'hemicicle, a un quart de vuit, van descobrir un núvol de 24 diputats amb cara de no saber on eren però amb una determinació inspirada en el seu referent Pelagi I d'Astúries: conquerir els millors seients. Però per ocupar un lloc cal conèixer el terreny, i els de Santiago Abascal estaven més perduts que Pelagi als Monegres. La fe va portar Abascal a seure a l'escó de Pedro Sánchez quan ell era líder de l'oposició i entonava el “no és no” a la dreta, i els 23 diputats restants—entre els quals, Javier Ortega Smith, Iván Espinosa de los Monteros i el general franquista Agustín Rosety—van ocupar l'espai on seu el grup del PSOE. L'èxit de la maniobra hauria estat complet si no hagués estat pel socialista català José Zaragoza, que no va renunciar al seu lloc i va viure sol entre la testosterona d'Abascal i la d'Espinosa de los Monteros.

També a un quart de vuit, però amb una altra missió, va irrompre a l'hemicicle Sergi Miquel (JxCat), que es va apropiari del cèntric escó d'Albert Rivera—històricament, era el de Josep Antoni Duran i Lleida—i el va reservar per a Jordi Sánchez durant tres hores. Amb Ciutadans dormint el son de qui no matina perquè es repeteix a si mateix que ja lidera l'oposició, Miquel i més tard Nogueras i Laura Borràs van poder reservar la segona fila per a Sánchez, Turull i Rull amb cartells identificatius i la cartera de diputat, que tots tres van haver de deixar en custòdia perquè no la poden dur a la cel·la. Per a Junqueras, els republicans Jordi Salvador—amb el lema *No passarán!* a la samarreta—, Montse Bassa—amb la cara de la seva germana Do-

Rivera, mirant els presos; els familiars a la tribuna, i Zaragoza (PSC) impedit xerrar als de Vox ■ ACN / EFE

lors Bassa i el crit de *Llibertat!* a la samarreta—, Gabriel Rufián i Joan Josep Nuet vigilaven per torns un escó cèntric a la vora del passadís a la tercera fila.

Un Congrés que creia que ja ho havia vist tot va descobrir que, en un breu lapse de temps, van arribar el president Pedro Sánchez, l'opositor Pablo Casado, Rivera i quatre presos polítics des de Soto del Real. El primer diputat aliè que els va abraçar va ser Pablo Iglesias. Per un dia, el brusc Congrés es va veure inundat per les formes suaus del Parlament, i el republicà Gerard Gómez del Moral es va saludar afectuosament amb José

María Espejo-Saavedra (Cs), i Inés Arrimadas i Rull es van fer dos petons. La de Cs també va parlar amb Turull i, ja a la cafeteria privada per a diputats i sense càmeres, va anar a saludar Junqueras.

Amb l'hemicicle transformat en una àgora sense barrots ni vidre com el que separa les visites a la presó, les escenes més esperades es van donar amb una naturalitat insospitada. Amb Agustín Zamarrón de president de la mesa d'edat—el comú Jaume Asens i Rull van ser els primers a riure amb el que tothom tenia ahir al cap: que el veterà socialista de llarguíssima barba blanca i metge de 73 anys

és un calc contemporani de Ramón María del Valle-Inclán—i amb la republicana Marta Rosique cridant els diputats un per un, l'hemicicle aviat semblava l'andana del metro de Sol en hora punta. “*Agilicen el paso, que están creando un trombo de difícil solución en el coso*”, va dir aleshores Zamarrón com si jugués a fer reviure Valle-Inclán més enllà de la barba, perquè tot seguit oferia conduir “la sacra urna” fins a l'escó de Pablo Echenique.

Aprofitant una retenció durant la cua per votar la presidència del Congrés, Junqueras es va trobar davant l'escó presidencial de Sánchez. “President,

no et dono la mà per no posar-te en un compromís...”, li va dir Junqueras. I Sánchez va omplir els punts suspensius i va ser ell qui la hi va donar.

El Congrés vivia a dos quarts d'onze del 21 de maig del 2019 l'encaixada de mans entre el president espanyol i un pres polític, i l'excepcionalitat es disfressava de falsa normalitat per la desdramatització dels protagonistes. La salutació amb Sánchez va anar seguida del diàleg amb tots els ministres i, de tots, amb qui va tenir la conversa més llarga va ser amb Josep Borrell. El mateix Borrell, que el 2017 parlava de “mossèn Junqueras” perquè el líder d'ERC li recordava el religiós de la Pobla per “l'arquitectura física i mental”, ahir va deixar de llegir *Le Monde* per escoltar Junqueras en una conversa cordial. Les escenes de l'àgora d'excepció que ningú sap si es repetirà van

Arrimadas fa dos petons a Rull, i a la cafeteria, ja sense càmeres, s'acosta a Junqueras a saludar-lo

aplegar Turull i Juan Carlos Girauta, Rull i Batet, Sánchez i Sánchez... Un cop escollida presidenta del Congrés, Batet va demostrar que l'empatia no entén l'arcaica prosa judicial del jutge Manuel Marchena i va oferir a Susanna Barreda, Blanca Bragulat i Meritxell Lluís la possibilitat de compartir una estona amb Sánchez, Turull i Rull.

Com si l'excepcionalitat ja fos la norma de la tretzena legislatura, l'ultradretà Abascal ja no va tenir por de confessar a un socialista català com José Zaragoza que el seu matí havia estat un fracàs. “Jo pensava que el president del govern seia allà davant”, li va dir el de Vox assenyalant l'escó de Pablo Casado. “Quan és de dretes, el president seu a la dreta de l'hemicicle, i seu a l'esquerra si és d'esquerres”, li va relatar Zaragoza. “Hi ha molts passadissos, però el vostre és sempre el de la dreta”, es va permetre etzibar a Abascal després d'un matí caritatiu en què li ho va explicar tot del Congrés. I el passadís que porta a la legislatura del diàleg no és aquest. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Ana Pastor, cedint la cadira de presidenta del Congrés a Meritxell Batet. Entre els empleats, el diputat de més edat, Agustín Javier Zamarrón (PSOE)

Podem collarà Batet sobre la suspensió dels diputats presos

La presidenta del Congrés es pot estrenar tenint l'aval del PP i Cs per apartar Junqueras, Sánchez, Turull i Rull com li demana Marchena des del Suprem ■ Calvo veu "obvi" que han de ser apartats

David Portabella
MADRID

Després d'una legislatura en què el PP i Ciutadans van imposar una majoria de dretes a la mesa del Congrés, Meritxell Batet arriba ara a la presidència de la cambra baixa amb una majoria progressista sota el braç, però amb el risc d'una paradoxa: si la primera decisió que ha d'aplicar és suspendre els diputats presos pot tenir l'aval del PP i Cs i el no del seu aliat natural, Podem. Mentrestant Batet vol guanyar temps i avaluar totes les opcions davant un prec que el jutge del Tri-

bunal Suprem, Manuel Marchena, li trasllada al Congrés obviant el tràmit del suplicatori i que, en última instància, pot alterar la majoria parlamentària fins a rebaixar de 176 a 174 escons la investidura de Pedro Sánchez. En la primera iniciativa de la legislatura, Pablo Casado (PP) i Albert Rivera (Cs) rivalitzaven en precocitat a l'hora de registrar els seus escrits a la mesa per apartar els presos, però Jaume Asens advertia que lluitaran per preservar els drets de quatre diputats que ja ho són de ple dret.

Per sota de Batet com a presidenta, la mesa del

Torra: "Només faltaria que fossin suspesos"

El president de la Generalitat, Quim Torra, va advertir ahir que no entendria que els cinc electes catalans que estan en presó preventiva a Soto del Real fossin apartats del seu escó. Si bé la vicepresidenta espanyola Carmen Calvo veu "obvi" que Oriol Junqueras, Jordi Sánchez, Jordi Turull i Josep Rull siguin expulsats del Congrés i Raül Romeva del Senat, Torra ho va negar. "Han estat escollits pel poble de Catalunya, tenen tots els seus drets i només faltaria que fossin suspesos", va prevenir el president.

El debat de suspendre els diputats és el primer repte de la nova mesa del Congrés, que té majoria progressista però en la qual el PSOE pot tenir com a aliats el PP i Cs si ho necessita per fer complir el desig del Suprem. En una visita institucional a Caldes de Malavella, el president de la Generalitat va aplaudir el que va definir com a "exemple immens de dignitat" dels quatre diputats i del senador desplecats en les sessions constitutives del Congrés i del Senat.

Davant l'espectacle dels

diputats de Vox picant de mans furiosament per silenciar les veus dels presos i de la resta de sobiranistes acatant la Constitució, Torra va retreure a l'Estat que ara vulgui "silenciar-los" després que ho hagi intentat la ultradreta. "Davant el crit i el soroll, no ens faran callar. No podran silenciar la dignitat de la nostra veu", va sentenciar.

En el cas d'ERC, es donava ja per fet el salt de Junqueras perquè aspira a ser eurodiputat, però en el cas de JxCat la suspensió suposa perdre tres caps de llista del 28 d'abril.

Congrés està integrada per Gloria Elizo (Podem) a la vicepresidència primera, Alfonso Gómez de Celis (PSOE) a la segona, Ana Pastor (PP) a la tercera i Ignacio Prendes (Cs) a la quarta. Com a secretaris hi entren Gerardo Pisarello (En Comú), Sofia Hernandez (PSOE), Adolfo Suárez Illana (PP) i Patricia Reyes (Cs). És a dir, quatre partidaris d'apartar els presos sense debat davant dos de Podem i amb Batet atrapada enmig de les dues posicions. Qui ho veu clar és la vicepresidenta espanyola en funcions Carmen Calvo. "La suspensió és òbvia, evident, està prevista al reglament del Congrés. No poden exercir el seu càrrec", va dir Calvo.

Davant l'exigència del PP i Cs de reunir la mesa ahir mateix, Batet anirà primer a veure el rei Felip VI a La Zarzuela avui i, de tornada al Congrés, farà la primera reunió de la mesa. Sobre la taula hi ha un debat jurídic en què els lletrats del Congrés diran com bastir una decisió que en el fons és vista com a política per ERC i JxCat.

Si bé el jutge instructor Pablo Llarena va assumir el protagonisme d'alterar la majoria del Parlament ell mateix basant-se en l'article 384 bis de la llei d'enjudiciament criminal (Lecrim) ideada per a terroristes, aquí Marchena es limita a ordenar el que a ell li agradaria que passés sempre que ho faci el Suprem i sense dir com perquè compta amb l'article 21 del reglament del Congrés, que preveu la suspensió "quan, concedida per la cambra l'autorització objecte d'un suplicatori i ferma l'ordre de processament, es trobin en situació de presó preventiva i mentre duri aquesta situació". ■

Les frases

"La dignitat dels presos polítics s'ha imposat als crits i al soroll de la ultradreta"

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

"La suspensió dels polítics presos és òbvia en el reglament del Congrés dels Diputats"

Carmen Calvo
VICEPRESIDENTA DEL GOVERN

"[La suspensió dels diputats presos] seria un atemptat contra els drets polítics dels nostres companys"

Gabriel Rufián
PORTAVEU D'ERC AL CONGRÉS

"[Els diputats presos] estan plenament convençuts que la mesa no els suspendrà"

Laura Borràs
PORTAVEU DE JXCAT AL CONGRÉS

"Gran part de l'arc parlamentari està al servei dels que han donat un cop a l'Estat"

Pablo Casado
LÍDER DEL PP

"S'ha permès que es parli de presos polítics en una democràcia. Aquí no hi ha presos polítics, hi ha justícia"

Albert Rivera
LÍDER DE CS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Sánchez torna a reduir el tema català a la convivència

■ La seva recepta per reconduir la situació continua essent l'Estatut i el reforçament de l'Estat autònom ■ Anuncia un pacte educatiu, la derogació de la reforma laboral i la regulació de l'eutanàsia

D.B.
MADRID

Inici de legislatura amb vells problemes sobre la taula i velles solucions per resoldre'ls. El president del govern estatal, Pedro Sánchez, va presentar ahir els seus eixos de govern al grup parlamentari socialista abans de les sessions constitutives al Congrés i al Senat. Dins del reigitzell de coses que va esmentar es va referir al conflicte català. I ho va fer en els mateixos termes que ha usat des que va accedir a la presidència del govern: el problema es redueix a la convivència. No n'hi ha cap altre. I la solu-

La frase

“Batet i Cruz són catalans al servei d'Espanya i són espanyols al servei de Catalunya”

Pedro Sánchez
PRESIDENT DEL GOVERN ESTATAL

ció es basa, de nou, en l'Estatut que el Tribunal Constitucional va retallar el 2010. “Cal reforçar l'Estat autònom no només des del punt de vista del projecte polític, sinó també del discurs”, va dir Sánchez en referència directa a l'independentisme i a la voluntat recentralitzado-

D'esquerra a dreta, Carmen Calvo, Adriana Lastra, Pedro Sánchez, Cristina Narbona i José Luis Ábalos en la reunió del grup parlamentari socialista ahir ■ EFE

ra de la dreta. En aquest sentit, va avançar que la defensa de l'Estatut de Catalunya serà un “pilar fonamental”. També va negar que hagi triat tant el president del Senat, Manuel Cruz, com la presidenta del Congrés, Meritxell Batet, pel fet de ser catalans: “Són catalans al servei d'Espanya i són espanyols al servei de Catalunya. Representen el millor del PSOE. Lleialtat a l'Estat, respecte a les institucions i una vocació indestructible de diàleg”, va concloure el president.

Les línies bàsiques

Amés de parlar de Catalunya, Sánchez també es va comprometre davant els seus a tirar endavant un nou pacte educatiu i per la ciència, un nou estatut dels treballadors que substitueixi la lesiva reforma laboral impulsada pel PP, un renovat Pacte de Toledo que garanteixi la naturalesa pública, el sosteniment financer de les pensions, la regulació de l'eutanàsia i un pacte per a la transició energètica. ■

Quants diners necessito per muntar el meu negoci?

Sigui quin sigui el teu negoci, ens importa. De fet, ens sembla tan important que tindràs al teu costat un gestor especialitzat en negocis quan el necessitis per ajudar-te a prendre les millors decisions. Vine a una de les nostres oficines o entra a seronsiguys.com i descobreix tot el que podem fer per tu.

Document publicitari

Sabadell
Ser on siguis

#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Apel·lacions a la república i a l'1-0 en un Senat per reformar

■ Romeva, protagonista de la sessió de la cambra alta, i la resta de senadors d'ERC i JxCat acaten la Constitució ■ “La nostra complexitat com a país és també la nostra riquesa”, assevera el president

El senador Raül Romeva, després d'acatar la Constitució, encaixa la mà amb l'acabat de nomenar president de la cambra alta Manuel Cruz ■ EFE

Redacció
BARCELONA

Mai abans, exceptuant el ple que va aprovar el 155, una sessió constitutiva del Senat havia atret tants focus: un pres polític i senador electe, el més votat a Catalunya, Raül Romeva, assistia a l'acte sota custòdia policial; un altre senador electe, amic personal d'un president a l'exili i sota la lupa judicial, Jami Matamala, també hi era present; i l'independent Manuel Cruz havia de prendre possessió del càrrec de president de la cambra alta després que el Par-

lament vetés l'entrada al Senat del primer secretari del PSC, Miquel Iceta. I tot això sense oblidar que en aquesta cambra també tenen escó i altaveu l'extrema dreta.

Com al Congrés, Romeva va entrar quan l'hemicle ja era ple de gent. Aplaudiments, abraçades i petons omplien cada encaixada de mans del senador amb els membres del seu grup i de JxCat. En el moment d'acatar la Constitució i ja amb Manuel Cruz com a president, Romeva ho va fer “com a pres polític i fins a la proclamació de la república catala-

na i sempre compromès amb la llibertat, la igualtat i la fraternitat”. Nova encaixada de mans aquest cop amb el president de la cambra, amb qui el senador ja havia tingut el gest abans de la primera votació quan havia accedit al passadís per anar a votar. En aquesta ocasió, Cruz fins i tot va tallar el vicepresident segon de la mesa del Senat, el popular Rafael Hernando, que intentava interrompre Romeva cridant el següent senador.

Els focus també es van fixar en la senadora Marta Pascal, que no va partici-

par del mateix ritual que la resta per acatar la Constitució i va optar per la forma notarial perquè, va explicar ella mateixa més tard per la xarxa social: “Aquesta constitució no em representa i em nego a quadrar-me davant d'ella”

Tal com estava passant al Congrés, ERC va decidir votar amb un paper en blanc on es podia llegir la paraula llibertat i on hi apareixia un llaç groc. La majoria absoluta del PSOE a la cambra alta va permetre que Cruz fos escollit president en la primera opció i que la mesa finalment estigué ocupada

per quatre càrrecs del PSOE, dos del PP i un del PNB. Als populars al final se'ls va negar un altre escó perquè “no rebaixen la tensió” i continuen fomentant la “crispació”.

L'acte va finalitzar amb la intervenció de Manuel Cruz, que va fer tota una declaració de principis en què va assegurar que no esperarà la reforma del reglament del Senat ni de la Constitució espanyola per fer d'aquesta institució una “cambra territorial influent” i “part de la solució als problemes territorials”. També va demanar construir un futur des del

Senat, a través del “diàleg”, el “debat” i l’acord” i es va comprometre a fer-ho “amb totes les posicions ideològiques des de la paraula i el respecte al marc constitucional”. Totes les idees i projectes polítics, va afegir, són “legítims” i “es mereixen ser escoltats, reconeguts i debatuts”. “Cap argument sobra quan es tracta de fer una Espanya més cohesionada”, va dir, i va defensar que la diversitat i pluralitat d'Espanya no ha de ser un problema. “La nostra complexitat com a país és també la nostra riquesa”, va concloure en una intervenció força aplaudida. Cruz va assegurar que no és “equidistant ni indiferent” i va dir que tot i que els canvis causen “insegu-

La frase

“Cap argument sobra quan es tracta de fer una Espanya més cohesionada”

Manuel Cruz
PRESIDENT DEL SENAT

retat”, el futur s'ha de construir a través del “diàleg, el debat i l'acord”.

Després de la intervenció de Cruz, la portaveu d'ERC al Senat, Mirella Cortès, va assegurar que acceptava la proposta de “diàleg” llançada pel president del Senat per resoldre les disputes territorials i va confiar que el tarannà del president permeti que Romeva pugui continuar com a senador i no acabi suspès ja tal com pretenen el PP i Cs. “Nosaltres estem asseguts a la taula del diàleg”, va assenyalar Cortès. ■

El TC estudiarà el vet a Iceta com a senador

Redacció
BARCELONA

El Tribunal Constitucional va decidir ahir per unanimitat admetre a tràmit el recurs d'empara presentat pel PSC contra el sistema de votació que es va emprar al Parlament per rebutjar la designació del primer secretari del PSC,

Miquel Iceta, com a senador. Els magistrats entenen que el recurs té “especial transcendència constitucional” perquè exposa “un problema que afecta una faceta d'un dret fonamental sobre el qual no hi ha doctrina en aquest tribunal”. A més, segons el TC, la qüestió “podria tenir unes conseqüències

polítiques generals”. El tribunal, però, no suspèn de manera cautelar la votació i demana al Parlament que li envii les actuacions de la mesa respecte al recurs d'empara que el PSC va presentar contra el sistema de votació, i concedeix un termini de tres dies perquè les parts presentin al·legacions. ■

El diputat Miquel Iceta abandona el ple en què JxCat i ERC el van vetar com a senador ■ EFE

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Notícia publicada a **Politico**, setmanari especialitzat en política, a la versió web de l'edició europea ■ EL PUNT-AVUI

La premsa internacional es fa ressò dels diputats presos

■ Diversos mitjans van destacar la presència dels líders catalans a l'hemicicle i l'intent de suspensió

Redacció
BARCELONA

La presència dels diputats independentistes empresonats arran de l'1-O a la sessió de constitució de les Corts Generals espanyoles va ser recollida ahir per diverses agències de notícies i mitjans de comunicació internacionals. La major part d'aquests canals van destacar, juntament amb aquest fet, l'intent de suspensió d'aquests representants per part del PP i Cs, l'entrada al Congrés de Vox i l'elecció de dos socialistes catalans per presidir les respectives cambres.

Entre els mitjans que es van fer ressò de la presència dels diputats empresonats destaquen la versió europea de Politico, setmanari especialitzat en política, els mitjans anglosaxons BBC i *The Times*, els estatunidencs *The New York Times* i *Fox News*, el canal de televisió Euronews i el canal d'informació France 24. També es van fer eco de la notícia diverses agències de notícies, entre les quals la britànica Reuters i la nord-americana The Associated Press.

Altres aspectes que van ser destacats per la premsa internacional van ser les abraçades dels líders

independentistes empresonats amb el màxim dirigent de Podem, Pablo Iglesias, i els missatges publicats a Twitter per Junqueras, Rull, Turull, Sánchez i Romeva. Un altre punt en el qual van fer èmfasi va ser la incertesa sobre la capacitat de participar d'aquests diputats una vegada comenci l'activitat legislativa.

Més enllà dels diputats empresonats, la majoria de mitjans van donar gran importància també a la irrupció de Vox al Congrés dels Diputats, perquè és el primer partit d'ultradreta que aconsegueix representació en aquesta institució des de la caiguda del franquisme.

La frase

“Els cinc podrien enfrontar-se a penes de presó molt llargues si els declaren culpables”

Guy Hedgecoe
COL·LABORADOR DE 'THE IRISH TIMES'

L'agència de notícies Reuters va destacar la gran “divisió i diversitat” en l'hemicicle espanyol i la configuració de la cambra baixa més equitativa de gènere d'Europa, amb el 47,1% de dones. ■

El jutjat 13 fa retenir els comptes de 17 processats de la causa contra el procés

■ La secretària judicial ho ordena sense esperar la resolució dels recursos dels encausats ■ S'actua sobre les persones acusades de malversar fons públics

Jordi Panyella
BARCELONA

El jutjat d'instrucció número 13 de Barcelona va dictar el bloqueig dels comptes corrents de 17 de les 30 persones processades en la macrocausa contra el procés independentista que va culminar amb el referèndum de l'1 d'octubre del 2018. La decisió la va tirar endavant la secretària judicial adscrita al jutjat, Montserrat del Toro, la mateixa que va participar en l'escorcoll a la seu d'Economia el 21 de setembre del 2018, fets que es jutgen al Tribunal Suprem.

Tot i que la intervenció de Del Toro s'ajusta a la legalitat, en ambients judicials no va deixar de sorprendre el fet que la resolució per actuar sobre els comptes s'hagués pres sense esperar la resolució dels recursos presentats pels processats contra la decisió de la magistrada del cas de fixar una fiança de 5,8 milions d'euros per respondre dels diners que presumptament s'haurien malversats dels cabals públics.

És per això, que la mesura dictada ahir només afecta 17 dels 30 proces-

Antoni Molons és un dels afectats per la mesura de retenir els comptes ■ ACN/ARXIU

sats, i són aquells a qui s'acusa de malversació de diner públic. Provenents de la caixa de solidaritat, els acusats van aportar 3,7 milions, per tant la mesura de bloqueig dels seus comptes només es fa per cobrir 2,1 milions.

Per fer-hi front, ahir es van redoblar les crides de solidaritat per seguir aportant diners a aquesta gran caixa de resistència amb la qual s'han pagat diversos peatges econòmics de les persones implicades en el procés.

Els disset afectats per la

mesura dictada ahir i que afectarà els seus comptes són Antoni Molons, ex-secretari general de Difusió i Atenció Ciutadana; Joaquim Nin, ex-secretari de Presidència; Josep Ginesa, actual secretari de Treball; Aleix Villatoro, ex-secretari d'Exteriors; Amadeu Altafaj, exdirector de la delegació a Brussel·les; Albert Royo, del Diplocat; Rosa Vidal, interventora general de la Generalitat; Jaume Clotet, director general de Comunicació; David Palanques i David Franco, responsables de

l'àrea TIC del Departament de Treball; Natàlia Garriga, directora de Serveis de la Secretaria General de Vicepresidència; Rosa Maria Rodríguez, directora general de servei de T-Systems; Josué Sallent, director d'Estratègia i Innovació del CTTI; Xavier Puig, responsable de l'àrea TIC del Departament d'Acció Exterior; Francesc Surtis, director general de Patrimoni; Pau Raventós, director general d'Unipost, i Francesc Fàbregas, administrador del diari *El Vallenc*. ■

Capgirem Vic aspira a trencar el domini de CiU

La candidatura de la CUP a Vic, Capgirem Vic, va celebrar ahir l'acte central de campanya a l'Orfeó, amb més de 300 persones. L'alcalde, Joan Coma, es presenta com l'única alternativa vàlida per trencar l'hegemonia de CiU a la capital osonenca. Va afirmar que fa quatre anys els cupaires van rebutjar un quadripartit d'esquerres amb el PSC i ICV. “Al final aquests dos partits han acabat fent de crosca de CiU”, va dir. ■ REDACCIÓ

Ronaldinho dona suport al PP de Castelldefels

L'exfutbolista del Barça Ronaldinho va reapareixer ahir a través de les xarxes socials per donar suport al candidat del PP a l'alcaldia de Castelldefels, Manu Reyes. “Manu és la millor opció per a Castelldefels”, diu en un vídeo de poc més de tres segons. Ronaldinho va viure a Castelldefels cinc anys i fa un temps també va donar suport públicament a l'ultraconservador Jair Bolsonaro en les eleccions generals del Brasil. ■ REDACCIÓ

Ronaldinho, en l'època blaugrana ■ ARXIU

Els candidats de Terrassa, en contra d'entrar a l'AMB

Els caps de llista en les eleccions municipals de Terrassa es van definir ahir en contra d'una possible integració de tot el Vallès, i per tant de la ciutat, a l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), com ha tornat a posar sobre la taula el candidat del PSC a la capital catalana, Jaume Collboni. Aquesta integració o la creació d'una àrea pròpia al Vallès va centrar el debat d'alcaldales organitzat per la patronal Cecot. ■ ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

ERC diu que “trobaran la manera” que els diputats presos puguin exercir

■ Capella insta al lideratge del partit en el procés i reivindica les competències per impulsar el decret del lloguer ■ Volen prioritzar les polítiques de gènere

Òscar Palau
BARCELONA

“L'Estat continua sent incapaç d'entendre de què va la democràcia, i no vol deixar exercir les seves funcions als presos. Doncs trobarem la manera que ho puguin fer.” Després de les imatges d'ahir al matí al Congrés, així de rotunda ho va afirmar a la tarda, en un acte electoral d'ERC a Barcelona protagonitzat només per dones, la consellera de Justícia, Ester Capella, que tanmateix no va voler donar més detalls, més enllà de demanar que ERC “encapçali” el procés d'independència per poder construir “una majoria imbatible”. Capella, protagonista també del dia per la normativa presentada ahir pel govern per limitar el preu dels lloguers, va defensar l'oportunitat i la capacitat de la Generalitat per fer-ho, davant les veus que ja asseguren que xoca amb la Constitució. “Tenim un dret civil propi des de fa més de 300 anys, i les competències en arrendament són unes de les que tenim”, subratllava.

“L'impuls republicà no hi serà d'esquena a les dones”, reivindicava la seva

La número 2 per Barcelona, Elisenda Alamany, ahir als jardins Tete Montoliu ■ G. ROSET / ACN

Alamany vol una ciutat feminista

La número 2 per Barcelona, Elisenda Alamany, que rebatejava com a “decret Capella” la norma presentada ahir pel govern, va reclamar una “ciutat feminista”, on les dones no tinguin por quan tornin a casa, cobrin el mateix que els homes i no estiguin invisibilitzades i sense referents. Ala-

companya de govern, la consellera de Sanitat, Alba Vergés, que remarcava el leit-motiv de l'acte, en què van participar diver-

many va cridar a fer del 26-M “una segona volta” del 28-A que confirmi “els anhels de llibertat”, i va criticar que Colau ha decebut les expectatives i la il·lusió que va crear, perquè “no se n'ha sortit”. “La ciutadania ja no es conforma amb bones intencions i demana respostes”, conclouia.

ses membres de les llistes municipals de Barcelona i de les europees. “Ens pertoca actuar i fer polítiques amb perspectiva de gènere”, apostava. Vergés reivindicava en aquest sentit els canvis que va impulsar la figura de l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell i també donava valor a la de la secretària general, Marta Rovira, que “ha construït i liderat el projecte” al costat d'Oriol Junqueras, i que ahir també va intervenir en un vídeo des de Ginebra. Rovira va refermar-se en el pla d'igualtat aprovat pel partit i va reclamar la necessitat d’“incorporar dones” a la política perquè la seva mirada compti en les grans decisions. ■

Els militants de la CUP de Barcelona van reclamar el tancament de la planta de Tèrsa ■ EL PUNT AVUI

POLÍTICA

La CUP vol tancar la tèrmica de Sant Adrià

La CUP-Capgirem Barcelona va presentar ahir les propostes de medi ambient, entre les quals hi ha el tancament de la planta d'incineració de residus de Sant Adrià. El número 4 de la candidatura, Marc Cerdà, va proposar també “pacificar tots els carrers de la ciutat reduint la circulació a 30 quilòmetres per hora, eliminar

carrils de cotxe, ampliar vore-res, crear espais verds als bars i parar qualsevol ampliació, com la ronda Litoral”. El candidat també va proposar “reduir les tarifes del transport públic i fer-les gratuïtes per a la gent jove i els col·lectius vulnerables” i “ampliar i augmentar” la xarxa de carrils de bicicleta. ■ J.R.

POLÍTICA

Valls i Garicano menystenen el nacionalisme

Manuel Valls i el candidat de Cs a les europees, Luis Garicano, van coincidir ahir en un acte a Barcelona, en el qual tots dos van dedicar-se a menystenir el nacionalisme. Valls va assegurar que el nacionalisme és una pràctica pròpia de la “ruralitat” i Garicano va assegurar que Barcelona necessita ser “netejada del chapote nacionalista”. Tots dos van participar en un debat sobre Europa amb Margerethe Vestager. ■ J.P

POLÍTICA

Colau demana pactar al marge del procés

L'alcaldesa i candidata de Barcelona en Comú a la reelecció, Ada Colau, ha demanat al PSC i a ERC “no supeditar a la qüestió del procés” els possibles pactes “per donar un govern estable” a Barcelona, sinó fer-los “d'acord amb l'agenda de ciutat”. En una entrevista a TVE, Colau va insistir que “Barcelona és una ciutat d'esquerra” i que BComú vol “fer pactes en funció del model de ciutat i liderar un govern progressista”. ■ EFE

 labosar
anàlisis clíniques

DES DE 1990

- CONCERT AMB LA MAJORIA DE MÚTUES
- EXTRACCIONS I RECOLLIDA DE MOSTRES:
DE DILLUNS A DIVENDRES DE 8 A 13 H I DE 17 A 19 H. DISSABTES DE 8 A 10:30 H
- ENTREGA DIÀRIA DE RESULTATS AL LABORATORI O PER CORREU ELECTRÒNIC

NOVETAT

- PROVES D'INTOLERÀNCIA A LA LACTOSA, LA FRUCTOSA I EL SORBITOL
- PROVES DE DIAGNÒSTIC PRENATAL NO INVASIU
- INTOLERÀNCIA A ALIMENTS

MALGRAT DE MAR
C/ Ponent, 4 - Tel. 93 765 52 28

BLANES
C/ Hospital, 31, 1er 1a - Tel. 972 350 883
info@labosar.com - www.labosar.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El tots contra Colau passa a la història

La possibilitat que diferents forces polítiques guanyin les eleccions municipals a Barcelona fa que els atacs ja no es concentrin només contra l'alcalde. El procés sobiranista centra el debat i deixa veure els dos blocs

J.R.
BARCELONA

El procés sobiranista va ser l'eix central del debat que, organitzat per la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, van protagonitzar, ahir a la nit, els representants dels set partits polítics que, a hores d'ara, són presents a l'Ajuntament de Barcelona: Ada Colau, per Barcelona en Comú (BComú); Elsa Artadi, número 2 de Junts per Catalunya (JxCat); Manuel Valls, de Barcelona pel Canvi-Ciutadans (BpC-C's); Ernest Maragall, d'ERC; Jaume Collboni, del PSC; Josep Bou, del PP, i Anna Saliente, de la CUP-Capgirem Barcelona

Abans de començar els seus parlaments, Colau, Artadi, Maragall i Saliente van citar el gran absent, el cap de llista de JxCat, Joaquim Forn, que fa més de 18 mesos que està en presó provisional per haver impulsat el referèndum de l'1-O. Colau també va par-

lar de la situació de "vergonya" viscuda en la sessió de constitució del Congrés, mentre que Artadi va assegurar: "En una democràcia real, jo no seria aquí." Maragall va contraposar la "dignitat dels presos amb la ignomínia del bloc del 155 al Congrés", i Saliente es va recordar "dels més de mil represaliats". A la banda unionista, Valls va obviar el tema, i va citar la seguretat des del primer minut. Collboni va optar per destacar que el Congrés i el Senat són presidits per dos catalans "per trobar una solució dialogada i dins de la llei", mentre que Bou va respondre, contundent: "Espanya és una democràcia real."

Amb el mateix protagonisme pel procés, Saliente va prendre la iniciativa en demanar a la resta de candidats independentistes si estaven disposats a negociar un full de ruta, que no un govern, posterior a les eleccions. Artadi i Maragall s'hi van avenir com, de

fet, ja havien fet en declaracions a aquest diari. Però la situació es va crispar quan Bou va assegurar que li sabia greu "que hi hagi gent tancada, però s'ho han buscat amb les seves accions". "Vostès van provocar un cop d'estat i la Constitució s'ha de defensar; no ens anomenin més repressors", va sentenciar, fent que tant Artadi, com Maragall i Saliente s'hi enfrontessin. La número 2 de JxCat li va retreure la violència policial, però Bou va assegurar que "només hi va haver tres ferits". Saliente va cloure la discussió: "Encara haurem de demanar perdó per la violència de l'Estat."

Tots contra tots

En els blocs que havien de tractar temes dels que han estat clau en aquesta campanya electoral, com habitatge, o seguretat, és on es va veure que les possibilitats de victòria final que tenen tres partits, BComú, ERC i el PSC, va fer que aquest cop no es con-

vertissin en un atac constant contra l'alcalde Colau. De fet, Collboni va ser especialment agressiu amb Valls, qui li ha demanat més d'una vegada que pacti amb ell.

Com ha passat al llarg de tota la campanya, les dades sobre l'habitatge són totalment diferents dependent de qui les pronuncia. Mentre BComú defensa que ha posat al mercat o ha generat els projectes per executar-los, la resta assegura que només s'han entregat un 10% dels habitatges promesos. En el camp de les propostes, Valls va tornar a parlar de construir 10.000 habitatges; Bou, d'usar els locals comercials buits, i Saliente, d'estudiar el camí de l'expropiació.

La seguretat és el principal problema dels barcelonins, segons el darrer baròmetre municipal. I ahir va ser un dels punts clau del debat, sense que Valls i Bou deixessin passar l'oportunitat d'acusar el

Saliente, Collboni, Valls, Colau, Artadi, Maragall i Bou, al plató abans de començar el debat ■ QUIM PUIG

procés de ser-ne, en part, culpable. La majoria dels grups van usar les dades de creixement de delictes, segons les dades del Ministeri d'Interior, per acusar Colau d'inacció. Valls, que va recordar que l'enquesta de victimització assegura que un 25% dels barcelonins han patit o sap de qui ha patit un delicte, va defensar una política "progressista" de seguretat i va garantir que posaria fi al *top manta* en 90 dies, mentre que Collboni va defensar que tenia la millor persona per revertir la situació, l'exdirector de la Policia Albert Batlle. Saliente va tornar a defensar que la seguretat s'abor- di des d'una perspectiva no

només policial. "Parlem dels serveis públics que tenim a Barcelona i comencem a replantejar la seguretat des d'altres perspectives", va sentenciar la cap de llista de la CUP.

Colau va tornar a situar part del problema en la manca de mossos a Barcelona, on no n'ha arribat cap des de l'any 2009. La candidata a la reelecció va tornar a explicar que abans de l'estiu ja havia demanat al conseller d'Interior, Miquel Buch, més policies i que aquest li va respondre que no havia de ser una resposta policial. "I això no em passava amb els consellers Forn i Jané, del mateix partit", va sentenciar. ■

Les frases

“Durant anys el PSOE s'ha negat a fer polítiques valentes d'habitatge i la Generalitat ens nega les inversions”

“La ciutat no és de cap partit, és profundament republicana i democràtica”

Ada Colau
CANDIDATA DE BCOMÚ

“La repressió afecta la vida quotidiana de la gent i Sánchez ha de decidir què fa a partir d'ara”

“Volem saber quines connexions tenia l'imam de Ripoll amb el CNI. Deixin d'amargar-ho”

Elsa Artadi
NÚMERO 2 DE JUNTS PER CATALUNYA

“L'habitatge ha de ser una competència exclusiva de l'àrea metropolitana”

“Contra la contaminació cal millor transport públic, però també treballar en la rehabilitació dels habitatges”

Manuel Valls
CANDIDAT DE BARCELONA PEL CANVI - CIUTADANS

“Hem de tornar l'Ajuntament a la ciutadania”

“Necessitem justícia de proximitat, una fiscalia que actuï i que ho faci ja”

“En habitatge, estem a anys llum d'on hauríem estar”

Ernest Maragall
CANDIDAT D'ERC

“Hem de triar entre un govern a favor de la independència i un a favor de Barcelona”

“Batlle serà el responsable de la seguretat; vostè, senyor Valls, no pot ser-ho perquè no coneix la ciutat”

Jaume Collboni
CANDIDAT DEL PSC

“La millor manera de generar feina a Barcelona és que Colau perdi la seva”

“Vostès van provocar un cop d'estat, i la Constitució s'ha de defensar; no ens poden pas dir repressors per fer això”

Josep Bou
CANDIDAT DEL PP

“Des de les eleccions del 21-D el sobiranisme està aturat: hem de recuperar l'esperit de l'1-O”

“La millor manera de lluitar contra els narcopisos és que no hi hagi pisos buits i es lluiti contra les màfies dels pisos”

Anna Saliente
CANDIDATA DE LA CUP

ELECCIONS

Collboni vol reformar tot el litoral de Barcelona

El candidat del PSC, Jaume Collboni, va proposar ahir la reforma de tot el litoral de la ciutat, "des del carrer A de la Zona Franca fins a Les Tres Xemeneies", amb l'objectiu "d'encetar una nova etapa de gran transformació de Barcelona pensant en el 2030". En aquest sentit, l'alcalde socialista creu necessari "recuperar el Port Olímpic per a la ciutat" i "convertir espais pròxims a la mar com el Fòrum, el parc de la Ciutadella i Montjuïc en espais per repensar, dotant-los de més activitat". Collboni va proposar una "nova revolució urbana" per als pròxims deu anys, dins de l'urbanisme sostenible, després de criticar que "fa massa temps que Barcelona no té una visió de ciutat a deu anys" i de defensar que les transformacions i les urbanitzacions dels darrers anys "han estat sumes de pedaçs, improvisacions i proves pilots".

■ REDACCIÓ

Viatja directe a Disneyland® Paris amb la màgia del tren

3
Pagament en 3 mesos

Paquet Disneyland® Paris

4 nits Adults 922€
Del 10 al 14 de juliol Nens 239€

Tren directe amb sortides des de Barcelona, Girona i Figueres + 4 nits d'hotel + 5 dies d'entrades

BENEFICIS

- Sense necessitat de trasllats
- Amb el millor horari
- Viatja amb un màxim de 3 maletes i carrega-les de regals!
- Sense estrès i amb tot el confort d'un tren TGV
- I amb wifi, com a novetat!

Gaudeix durant 4 nits de tota la màgia dels 2 Parcs Disney® i del nou Festival del Rei Lleó i de la Selva gràcies al primer tren directe a Disneyland® Paris

902 400 454
viajeselcorteingles.es

VIATGES El Corte Inglés

Un somriure d'anada i tornada

Preus "des de" per persona (inclou 0 mesos de 3 a 6 anys, segons indicat) i estada validada per a la data indicada. Inclou: 4 nits d'hotel al Disney & Hotel Sanao Fi, en tubació estandard ocupada per 2 adults i 1 o 2 nens, en règim de només allotjament + 5 dies d'entrades als Parcs Disney® i tren TGV Eurotúnel a París. Descomptes aplicats: 10% per a la sortida del tren directe a Marmel-La Vallée Chéry del 10 al 14 de juliol de 2019. Preu validat i reservat durant la promoció d'El Corte Inglés. fins al 12 de juny. Descomptes del 25% + net menor de 7 anys gratis, ja aplicat. Programant en 2 mesos amb la línia "regals de compra El Corte Inglés". Preu validat i reservat durant la promoció d'El Corte Inglés. Consultar les condicions i els plans de finançament a Viajes El Corte Inglés. Places limitades. Consultar les condicions. C.I.C.M.A.99, Harroldia 112 - Madrid.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Puigdemont demana donar un missatge “nítid” a Europa

■ El candidat de JxCat considera clau que es “vegi que continua la fortalesa de l’1-O” ■ L’alcaldable per Girona, Marta Madrenas, insta a la mobilització de l’electorat perquè diu que no ho té “guanyat”

Òscar Pinilla
GIRONA

La plana major de Junts per Catalunya (JxCat) va desembarcar ahir a Girona en l’acte central del partit. Al capdavant de les candidatures de la ciutat i d’Europa hi ha dos líders que estan i han estat al capdavant de l’alcaldia de Girona. Per una banda, Marta Madrenas, que aspira a repetir de batllessa a l’Ajuntament. Per l’altra, Carles Puigdemont, que ara fa tres anys va deixar l’alcaldia de Girona per ser investit president de la Generalitat, i que ahir va demanar enviar un missatge “nítid” a Europa i la persistència de l’1-O.

“No és senzill, se’m fa estrany adreçar-me a vosaltres des d’aquí, tinc unes ganes boges de tornar”, explicava Puigdemont al públic aplegat al Teatre Municipal. “Si fos aquí a Girona, no em podria adreçar lliurement”, referint-se a que si creués la frontera seria detingut per la policia espanyola, però en canvi a Europa és “una persona lliure”. Durant el seu discurs a través de videoconferència, va tenir unes paraules d’agraïment per a l’alcaldessa de Girona, Marta Madrenas, que “ha mostrat la seva valentia agafant el relleu en

Madrenas i Puigdemont van rebre el suport de Torra, el senador Jami Matamala i altres membres de JxCat ■ QUIM PUIG

un moment crític”. “Ho ha fet amb bona nota, ha millorat la ciutat”, reconeix Puigdemont.

Una “doble prioritat”

El president a l’exili remarca que hi ha una “doble prioritat” en aquestes eleccions: Girona i Europa, i demana que en tots dos casos s’esculli “la papeleta de JxCat”. “Què farem a Europa? Doncs el que hem estat fent des del primer dia”, sosté Puigdemont, que explica: “Hem

recorregut tot Europa per lluitar per la llibertat i més democràcia per als catalans.” Puigdemont demana el vot per JxCat per “fer un salt molt important per la feina per la llibertat”, fent referència als escons al Parlament Europeu: “Allà on no ens volien, allà hi serem.” És aquí on l’ex-president de Catalunya diu que cal “fer evident l’anomalia democràtica de l’Estat espanyol”, i denuncia que els presos polítics “no puguin entrar lliure-

ment –al Congrés o al Senat– i sense ser escortats per la policia i sense poder fer declaracions”. “Al Parlament Europeu no ens podrà suspendre cap jutge prevaricador, no hi ha Llaenasa amb braços tan llargs per arribar al Parlament Europeu, i hi podrem entrar com a ciutadans lliures.” Però perquè això passi, els ciutadans els han de votar, i Puigdemont demana fer un últim “esforç” perquè sigui escollit juntament amb Clara

Ponsatí i Toni Comín. “Cal donar un missatge nítid, que quan Europa ens miri, que no hi hagi cap interpretació, que vegi que continua la fortalesa de l’1 d’octubre”, destaca Puigdemont. Per aconseguir els vots suficients, el candidat invoca el boca-orella.

Una mobilització que també demana l’alcaldable per Girona Marta Madrenas. “No ho tenim guanyat, se n’han perdudes moltes”, i recorda que un grup municipal fa dos

mandats no va entrar per tan sols un vot. “Cada vot és com un gra de sorra; no es construeix una platja sense grans de sorra”, comparava Madrenas, que demana treballar pel vot “fins a l’últim moment”, i lamenta que en els debats electorals “s’han dit un munt de mentides”. “Quins projectes s’ha planejat? A banda de fer fora la Madrenas?”, destaca la candidata de JxCat, que emfatitza que “a Madrid estaran molt contents” que no surti escollida alcaldessa. “És lamentable que els mateixos partits independentistes em vulguin fora”, precisa.

“En favor del diàleg”

En l’acte al Teatre Municipal de Girona també hi va ser el president de la Generalitat, Quim Torra, que va destacar que el vot a Madrenas, a Puigdemont i a les candidatures de JxCat és el vot “en favor del diàleg, la República i la independència”. “Som els que estem al costat correcte de la història”, fent una comparativa amb “aquells que reprimeixen”. “Tenim la responsabilitat d’enviar els nostres exiliats al Parlament Europeu; han d’entrar els tres”, afirma Torra, per així “fer-los encara més lliures”, que recorda que ara son lliures perquè estan a Europa. D’altra banda, el president va destacar que els alcaldes “han aguantat i han tirat endavant el país”, i va posar l’exemple de Marta Madrenas, a qui “agraeix la feina, resistint l’embat”. “Necessitem una gran victòria, necessito que Madrenas torni a ser alcaldessa i vingui a Palau amb la vara”, va concloure. ■

LA CRÒNICA

Emili Bella

Mas rememora el tripartit: “ERC pot sacrificar l’eix nacional”

Ho diu per experiència: “Entre l’eix nacional avui sobiranista republicà i l’eix ideològic, ERC pot triar aquest segon i sacrificar l’eix nacional. El tripartit va ser això.” És Artur Mas, que va travessar el desert perquè els republicans van escollir el PSC i ICV. El president va conversar ahir amb l’exalcalde Xavier Trias i la candidata número 2 de Junts

per Catalunya a Barcelona en un acte dissenyat per, d’una banda, enaltir la col·laboració entre administracions quan a l’Ajuntament governava Trias i a la Generalitat, Mas, i, de l’altra, vituperar el repartiment de culpes i “la cultura del conflicte i l’agitació” que atribueixen a Ada Colau. El tripartit va anar fent de Guadiana. Artadi va lamentar que quan en regia

un a cada banda de Sant Jaume la col·laboració no va servir per obrir les residències per a la gent gran promeses –“zero de deu”, apuntava Mas–. “Zero de deu a l’època que es feia tot, fins i tot un edifici *feng shui* perquè el Saura pogués estar relaxat quan feia de conseller d’Interior. La gent d’Iniciativa, això de la seguretat no ho porta bé”, rematava la can-

didada. El Dragon Khan també va servir per censurar que l’alcaldable del PSC, Jaume Collboni, que va governar amb Colau la primera part del mandat, assegurí, a misa i repicant, que Barcelona avui està molt pitjor que fa quatre anys. Prest, Mas va postillar que li recordava “aquells que estaven al govern i anaven a les manifestacions contra el govern”. “Jo això

ho he viscut”, rememorava. El president va comparar el 9-N amb Trias i l’1-O amb Colau per concloure que amb l’alcaldessa van ser gairebé tot dificultats o procurar que el referèndum no afectés gaire les seves expectatives electorals o dinàmiques de partit: “Comuns, Iniciatives i superesquerres, però a l’hora de la veritat miraven cap a un altre costat.”